

[Ømann.]

og således kunne nå til en meget kraftig forenkling af vort kildeskattesystem.

Det er jo en meget stor tørv at vende. Det er også derfor, det er fremsat som et forslag til folketingsbeslutning, for i mit parti har vi ikke ressourcer til at undersøge alle de problemer, der dukker op, når vi skal til at virkeliggøre dette. Det er jo ikke alene livrenter og kapitalforsikringer, det drejer sig om, men det er også disse pensionsforsikringer, som jo vedrører mange, mange mennesker, der er ansat i det private erhvervsliv.

Men det, som også har fået mig til at fremsætte forslaget, det er, at der er en forfærdelig dårlig balance i dette her. Den sociale balance er jo helt rivende gal. Og det er jo den gamle historie: når vi har et progressivt skattesystem, så får vi, når vi foretager fradragene i indkomsten, disse forskelle i rabatten. Tænker man sig en præmieindbetaling på en 3.000 kr., ja, så får den velhavende en rabat på 1800 kr. og den mindre velhavende måske en rabat på en 1200 kr. Og det er jo en sær måde at belønne opsparing på.

I virkeligheden skulle det jo være sådan, at den, der har vist den største opsparingsindsats, skulle have en større belønning end den, der kun har flyttet et beløb fra én konto til en anden, sådan som det jo mange gange foregår ved de opsparende foranstaltninger, når det drejer sig om folk, der i forvejen har likvid formue.

Jeg synes alligevel, det kunne være rart, — og her vil jeg gerne vende tilbage til hr. Hans Tofts bemærkninger — at få klaret her: er der virkelig noget parti her i salen, der kan gå ind for et så bagvendt og sindsygt princip? Jeg synes også, vi kunne benytte denne lejlighed til at få opklaret, hvor mange der i virkeligheden er stemt for at lave et fradrag af denne karakter om fra at være et fradrag i indkomsten til at være et fradrag i skatten. Jeg vil gerne minde om, at efter en vis fjernsynsforevisning i dette hus blev samtlige partiers skatteordførere spurgt, om de dog ikke hellere ville have et fradrag i skatten i stedet for et fradrag i indkomsten, og så vidt jeg husker, var der fuld enighed. Jeg synes, det var rart at få bekræftet i dag, om dog ikke alle i det mindste kan gå ind for dette retfærdighedsprin-

cip, at der ikke skal være denne forskel i denne skatterabat.

Men så går forslaget altså et stykke videre, og det ligger dog snublende nær, når man har konverteret fradraget til et fradrag i skatten. Så er det et fast beløb, der er en fast procentdel af den præmieudgift, som folk har, og så er det dog nærliggende med den maskinelle behandling, man har i de pågældende forsikringsinstitutter, at sige: ja men så giver vi det direkte som et nedslag i præmien, og forsikringsinstitutterne sender deres regning til staten, til socialministeriet, for det er jo dér, det hører hjemme. Så udtrykkes der frygt for, hvad der så kan ske, for så vil man jo have dette figurerende som en udgiftspost for det offentlige. Ja men må jeg så ikke spørge: er det da ikke fuldstændig uansvarligt, at vi for øjeblikket ikke aner, hvor stort et tilskud vi yder på denne konto til private forsikringer? Ydermere er det sådan, at man rent privat kan bestemme, hvor stort et tilskud man vil have. Det er ikke noget, der bevilges af det offentlige. Samtidig så står vi her og slås om nogle få øre til folkepensionisterne. Jeg ville da godt se, hvad forholdet er mellem, hvad vi ofrer på den ene side gennem denne skatteordning, og det, vi ofrer direkte til pensionsformål til tjenestemænd og til folkepensionister over statsbudgettet. Jeg synes, at det må være af interesse at se dette, og det kan da ikke være nogen ansvarlig politikers interesse at stikke hovedet i busken og bare lade tingene køre. For det er jo sådan, at det er de folk, der ikke har disse ordninger, som skal finansiere dem. Jeg synes, vi skylder disse mange mennesker, som kun har deres folkepension, at de ikke er med til gennem et langt liv at finansiere nogle ordninger, som måske ikke alle sammen er lige anerkendelsesværdige, hvis vi fik dem frem på bordet.

Jeg håber, at det bliver muligt at viderebehandle disse ting i skatte- og afgiftsudvalget. Det er jo en omfattende affære, og jeg kunne da godt tænke mig, at man nedsatte et mindre underudvalg, der kunne tage stilling til, hvordan man videre kunne få opklaret denne sag.

Jeg forstår, at der allerede foreligger et materiale, men der er jo brug for meget mere materiale, hvis man skal have overblik